

ingediend op **1281** (2021-2022) – Nr. 1
6 mei 2022 (2021-2022)

Conceptnota voor nieuwe regelgeving

van Jeremie Vaneekhout, Mieke Schauvliege, Elisabeth Meuleman,
Johan Danen, Celia Groothedde en Tine Van den Brande

over vrij buiten spelen: creatief, avontuurlijk en samen

1. Het belang van buiten spelen

Onderzoek toont aan dat buiten spelen en tijd doorbrengen in de buitenlucht goed is om allerlei redenen. Het is eerst en vooral goed voor de mentale en fysieke gezondheid: het bevordert een gezonde en evenwichtige groei, traint motorische vaardigheden, boost het immuunsysteem en versterkt het zicht. Bovendien werkt het preventief tegen overgewicht en chronische aandoeningen. Daarnaast stimuleert het de fantasie en laat het kinderen creatief zijn, probleemoplossend denken en zelf risico's inschatten. Het is goed voor hun zelfvertrouwen, stimuleert sociaal contact en het ontwikkelen van sociale vaardigheden, en reduceert stress. Kortom, het maakt gelukkig! Bovendien is het een budgetvriendelijke vorm van spelen.^{1 2 3} Jong geleerd is oud gedaan: kinderen stimuleren om buiten te spelen en te bewegen kan op lange termijn helpen om gezondheidsproblemen te voorkomen, en de beste geneeskunde is nog steeds de preventieve. En als dat kan op een fijne manier, door kinderen ongedwongen en vrij te laten spelen, is dat de beste manier om hen te laten bewegen.

Risicovol spelen is daarbij heel belangrijk. Door risicovol te spelen leren kinderen hun eigen krachten kennen en leren ze risico's beter in te schatten. Onderzoek naar zogenaamd 'risky play' bevestigt het belang van risicovol spelen voor de motorische, psychologische én sociale ontwikkeling van kinderen. Daarnaast tonen verschillende studies aan dat het tegenhouden van risicovol spel negatieve effecten heeft. Kinderen zouden meer last krijgen van angsten en minder zelfvertrouwen ontwikkelen.⁴ Ouders spelen daar een belangrijke rol in: hyperparenting beknot vaak de vrijheid en dus het risicovolle spel van kinderen. Niet alleen de angst dat een kind zich zal bezeeren, maar ook angst voor het verkeer, voor kinderlokkers en voor het onbekende heeft er bij veel ouders toe geleid dat ze hun kind overbeschermen, door de blootstelling aan risico's zoals buitenspelen zonder supervisie te beperken, niet toe te staan dat kinderen alleen naar school fietsen enzovoort. Ouders die daar niet aan meedoen, worden als onverantwoordelijk beschouwd en krijgen te maken met afkeurende reacties van andere ouders. Ook professionals en vrijwilligers die met kinderen werken, ervaren druk van ouders om de kinderen zo min mogelijk aan risico's bloot te stellen. Die tendens moet worden gekeerd.^{5 6}

Kinder- en jeugdpsychiater Ilse Van Loy vat het mooi samen: "Een kind dat speelt, leert omgaan met zijn of haar gevoelens, met anderen, met de wereld rondom hem of haar. Vrij spel is voor een kind wat woorden zijn voor een volwassene. Het is de bron van menselijke ontwikkeling, creativiteit en mentaal welzijn. Vrij spel is zwaar in de verdrukking en wordt gefnuikt in een wereld waarin de ratio, de feitelijkheid en de controle overheersen. En als kinderen spelen, gebeurt dat meer en meer volgens de wetten en de regels van de volwassenen: efficiënt en prestatiegericht. Kinder- en jeugdpsychiater Ilse Van Loy houdt een hartstochtelijk en wetenschappelijk gefundeerd pleidooi voor een radicale terugkeer naar het vrij spelen. Zodat kinderen en jongeren grip krijgen op hun eigen leven en zich kunnen ontwikkelen

¹ Iyer, V., Enthoven, C., Klaver, C. et al. (2021). Natuurlijk naar buiten! In TSG Tijdschrift voor Gezondheidswetenschap 99, p. 125–127 (<https://doi.org/10.1007/s12508-021-00310-1>).

² Deweer, H. (2020). 10 redenen waarom kinderen moeten buiten spelen. Gezondheid.be (https://www.gezondheid.be/index.cfm?fuseaction=art&art_id=23433).

³ Waarom Kinderen beter buiten spelen. Onlinepublicatie van Kind en Gezin (<https://www.kindengezin.be/nl/thema/spelen-en-bewegen/buitenspelen/waarom-spelen-kinderen-beter-buiten>).

⁴ Steenberghs, N. (2020). Kinderen buiten! In Eos wetenschap: Psyche & Brein (<https://www.eoswetenschap.eu/psyche-brein/kinderen-buiten>).

⁵ Kuiper, J., Cotterink, M., Van Rooijen, M. (2019). Risicovol spelen (position paper). Onlinepublicatie van UVH en veiligheid.nl.

⁶ Van Baelen, J. (2010). Opgepast! Cactus! De opvoeding van tegenwoordig. In Knack Extra, 2010-11-17, p. 18-21.

tot weerbare volwassenen. En we niet langer machteloos moeten toekijken hoe de wachttijden voor psychische zorg elk jaar dramatisch toenemen.”⁷ Buiten spelen is niet alleen goed voor volwassen en hun kinderen, het is ook een basisrecht: artikel 31 van het Kinderrechtenverdrag beschermt het recht op spelen voor alle kinderen. Daarnaast is buiten spelen is een zeer ‘democratische’ manier van spelen, of dat zou het toch moeten zijn. De publieke ruimte is (in theorie) van iedereen. De indieners van deze conceptnota voor nieuwe regelgeving willen dat ook buiten spelen een recht wordt voor alle kinderen, jongeren, en bij uitbreiding volwassenen. Ze houden daarmee een sterk pleidooi voor een publieke ruimte die meer kansen geeft om te spelen, samen te zijn, grenzen letterlijk te verleggen (in parken, bossen, bivakruimtes, hangplekken, gedeelde schoolruimtes enzovoort). Bovendien is buiten spelen een hefboom voor sociale cohesie. Als kinderen in hun eigen buurt kunnen spelen en er zich zelfstandig kunnen verplaatsen, ontstaat er een verbondenheid met de buurt en de mensen die er wonen. Plaatsen krijgen betekenis voor kinderen en doordat ze er vaak spelen, wordt het ‘hun’ plekje en zullen ze er dus ook mee zorg voor dragen.⁸

De pandemie heeft daar jammer genoeg geen goed aan gedaan: lockdowns en de daaraan gekoppelde grote beperkingen hebben een enorme impact gehad op kinderen en jongeren. Twee jaar lang konden ze minder kind zijn, minder jong zijn. Samen buiten spelen betekent socialiseren en verbinden, en dat hebben ze al te vaak, en niet onbegrijpelijk, moeten vervangen door schermkijken en gamen. Het is dus de hoogste tijd om die verloren kindertijd in te halen en hun weer een normaal, gezond en avontuurlijk leven te bezorgen.

Voldoende grote en groene ruimte waar kinderen veilig kunnen spelen en die gemakkelijk voor kinderen bereikbaar is, kan kinderen aantrekken uit de hele buurt en dat versterkt zichzelf, want zien spelen, doet spelen. In wijken waar die ruimte ontbreekt, wordt meer verspreid gespeeld (vaak op straat) en in kleinere groepjes, waardoor kinderen elkaar minder ontmoeten en ook vaker met gemotoriseerd verkeer in contact komen. We zien ook steeds meer bewegingen van volwassenen die opnieuw buiten gaan spelen. De positieve effecten die hierboven geschetst worden, hebben niet alleen voor jong, maar ook voor iets ouderen een belangrijke impact op hun levenskwaliteit. Dat toont alleen nog duidelijker aan dat het nodig is om er structureel werk van te maken, want ondanks alle positieve effecten wordt er steeds minder buiten gespeeld.

2. Redenen dat er steeds minder buiten wordt gespeeld

Het grote buitenspeelonderzoek van Kind en Samenleving (2020)⁹ toonde aan dat kinderen en jongeren steeds minder buiten spelen. In het onderzoek werd de situatie in 2008 vergeleken met die in 2019. Kinderen spelen steeds minder in hun woonomgeving: in 2019 speelden 37 procent van de kinderen minder op straat, op pleinen en in parken dan in 2008. Meisjes vanaf 9 jaar spelen opvallend weinig buiten, en in de stedelijke wijken spelen nog maar half zoveel kinderen buiten als in 2008. De lockdowns hebben die trend nog versneld. Onderzoek van John Reilly en Mark Tremblay van de universiteiten van Strathclyde en Ottawa toont aan dat in Groot-Brittannië de meeste kinderen tijdens de lockdown minder vaak buiten hebben gespeeld, minder hebben bewogen en meer tijd voor schermen hebben

⁷ Schoofs, S. (2021). Minder speelgoed bij Sinterklaas niet noodzakelijk slecht: ‘Meer vrij spel kan kinderen ook creatief helpen’. Onlineartikel op VRT NWS (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2021/11/25/ilse-van-loy-meer-vrij-spel/>).

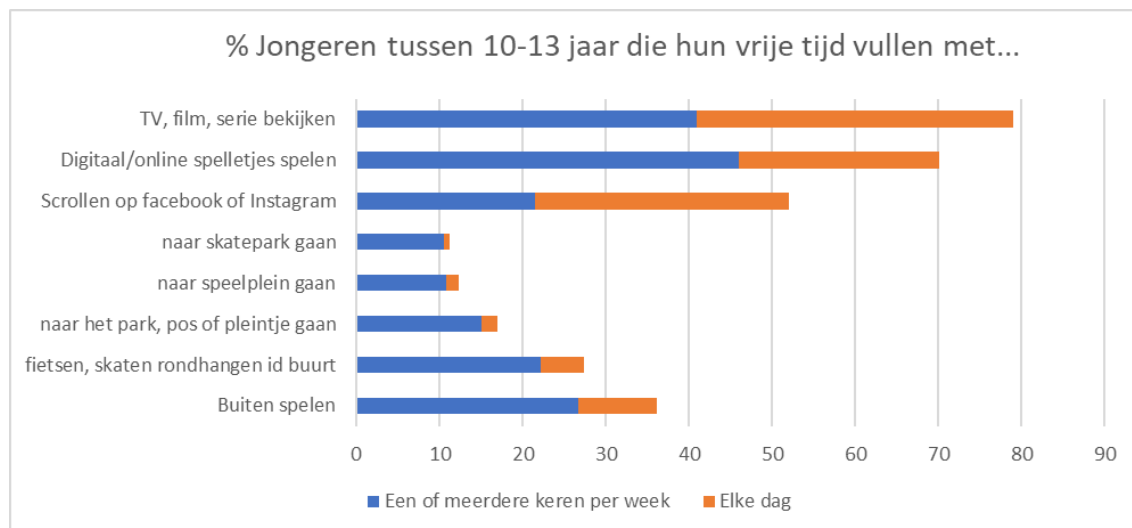
⁸ Depreitere, K. (2009). Ga buiten spelen. Jeugdruimte. In *DROPZONE: tijdschrift voor lokaal jeugdbeleid* (18,5), p. 9-11 (https://www.goegespeeld.be/sites/default/files/content/DropZone_dec2009_gabuitenspelen.pdf).

⁹ Meire, J. (2020). Het grote buitenspeelonderzoek. Buiten spelen in de buurt geobserveerd. Een publicatie van Kind & Samenleving vzw (<https://k-s.be/spelen-en-vrije-tijd/spelen/het-grote-buitenspeelonderzoek/>).

doorgebracht. De onderzoekers vrezen dan ook dat de kinderen van nu mogelijk de minst fitte generatie kinderen in de geschiedenis is. Buiten spelen moet de prioriteit bij uitstek worden na de coronapandemie.¹⁰ Het is dus aannemelijk dat een steeds groter wordende groep kinderen nooit of bijna nooit buiten speelt. Toch maken alle argumenten die hierboven werden aangehaald, duidelijk hoe belangrijk het voor kinderen is om, in hun eigen buurt, ruimte te mogen innemen. Het dalende aantal kinderen dat buiten speelt, is dus redelijk zorgwekkend te noemen. Voor die betreuenswaardige tendens kunnen verschillende oorzaken worden aangewezen.

2.1. Te weinig tijd

Agenda's zitten volgepropt met schoolwerk en hobby's, en daarnaast is er nauwelijks nog ruimte voor vrij spel.¹¹ Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat kinderen en jongeren vaak stress en prestatiedruk ervaren (waarvan de ouders vaak de oorzaak zijn)¹², en dat terwijl buiten spelen net kan helpen om stress te reduceren. Ook gaat de vrije tijd vaak naar activiteiten die gekoppeld zijn aan een beeldscherm, zoals tv-kijken, spelletjes spelen op de tablet, video's bekijken op sociale media enzovoort (zie grafiek 1 en tabel 1).¹³ Onderzoek toont evenwel aan dat een kind minstens twee uur per dag buiten zou moeten kunnen doorbrengen.¹⁴ Daarnaast is ook gebleken dat huiswerk geven en maken alleen een positief leereffect heeft als het doordacht en met mate wordt toegepast.¹⁵

Grafiek 1: Percentage jongeren tussen 10 en 13 jaar die hun vrije tijd vullen met ... (Bron: JOP-monitor 2018)

¹⁰ Reilly, J., Tremblay, M. (2021). Rewild your kids: why playing outside should be a post-pandemic priority. Onlinepublicatie op The Conversation. (<https://theconversation.com/as-schools-reopen-will-this-be-the-least-fit-generation-of-schoolchildren-ever-145492>). Nederlandstalige versie op BOS+ (<https://www.bosplus.be/k/nl/n167/news/view/79559/12551/kindertijd-mag-best-wat-wilder-maak-van-buitenspelen-een-prioriteit-na-de-pandemie.html>)

¹¹ Schoofs, S. (2021).

¹² Boerop, L. (2018). Veel scholieren hebben last van schoolstress: 'Ik leerde 's nachts door'. Online-artikel op RTL Nieuws (<https://www.rtlnieuws.nl/lifestyle/gezin/artikel/2296776/veel-scholieren-hebben-last-van-schoolstress-ik-leerde-s-nachts>).

¹³ Bradt, L., Pleysier, S., Put, J., Siongers, J., & Spruyt, B. (Eds.) (2019). Jongeren in cijfers en letters 4: bevindingen uit de JOP-monitor 4, de JOP-kindmonitor en de JOP-schoolmonitor 2. Leuven: ACCO.

¹⁴ Iyer et al. (2021).

¹⁵ Leemans, L. (2019). Huiswerk op de schop? Onlineartikel in Klasse (<https://www.klasse.be/178160/huiswerk-schop-effect-zinvol-pedro-de-bruyckere/>).

	Een of meer keer per week	Elke dag
Buiten spelen	26,7	9,4
Fietsen, skaten rondhangen in de buurt	22,2	5,2
Naar een park, bos of pleintje gaan	15,1	1,9
Naar een speelplein gaan	10,8	1,5
Naar een skatepark gaan	10,5	0,8
Scrollen op facebook of Instagram	21,5	30,5
Digitaal/online spelletjes spelen	46	24,1
Tv, film, serie bekijken	40,9	38,1

Tabel 1: de bezigheden van 10-tot-13-jarigen: percentage jongeren die een bepaalde activiteit verrichten.

2.2. Te weinig (diverse) ruimte

Er zijn te weinig plekken waar jongeren buiten kunnen zijn, en al zeker in de natuur. Vooral in stedelijke contexten is er een schrijnend gebrek aan natuur waar kinderen vrij kunnen spelen. Ook plekken waar jongeren hun tijd vrij buiten kunnen doorbrengen, zijn vaak beperkt. Het rapport van Kind & Samenleving beschrijft ook grote verschillen tussen wijken. De achteruitgang van het buitenspelen is zichtbaar in zes van de zeven wijken, maar is het grootst in stedelijke wijken. De verschillen tussen de wijken zijn volgens het rapport niet zozeer te verklaren door verschillen tussen de kinderen die er wonen, maar moeten veeleer worden gezocht in de verschillen in ruimtelijke en sociale omgeving. Die ruimte moet ook aantrekkelijk zijn ingericht. Kinderen noemen een onaantrekkelijke speelruimte expliciet als reden om ergens niet te spelen. De combinatie van verschillende soorten ruimtes zoals een speeltuintje, een sportzone, een ontmoetingsruimte, zorgt ervoor dat verschillende leeftijden en geslachten hun plaats vinden in die speelruimte. Ook belangrijk is de aanwezigheid van groen in die ruimtes.¹⁶ Recent onderzoek van Statistiek Vlaanderen toont bovendien aan dat de nabijheid van wijkgroen de voorbije jaren is afgenomen. In bijna een derde van de gemeenten leeft de helft of minder van de bevolking niet in de nabijheid van wijkgroen. Het gaat dikwijls om gemeenten in het westen van het Vlaamse Gewest.¹⁷ Ook een interessante vaststelling is dat laaggeschoolden minder tevreden zijn over de inrichting van spelen en buitenruimtes in hun omgeving.¹⁸ Is dat omdat er in hun omgeving gewoon minder kwaliteitsvolle (of toegankelijke) speel- en buitenruimtes zijn? In dat geval moet er ook worden gekeken naar de beschikbaarheid van groene en avontuurlijke speelruimte voor iedereen in alle buurten.

¹⁶ Groen en Leren: de werking van groen nader toegelicht. Infosheet samengesteld door Wageningen University & Research: dr.ir. J.A. Hiemstra, dr. S. de Vries en ir. J.H. Spijker. Vrije Universiteit Amsterdam: dr. J. Maas (<https://edepot.wur.nl/412100>).

¹⁷ Nabijheid van Groen (2022). Onlinepublicatie van Statistiek Vlaanderen (https://www.vlaanderen.be/statistiek-vlaanderen/milieu-en-natuur/nabijheid-van-groen?utm_source=Statistiek%20Vlaanderen%20Algemeen&utm_campaign=81000e3d56-EMAIL_CAMPAIGN_2019_06_14-Netwerk-SV_COPY_01&utm_medium=email&utm_term=0_d8156e2b30-81000e3d56-108418788).

¹⁸ Tevredenheid met voorzieningen (2022). Onlinepublicatie van Statistiek Vlaanderen. (https://www.vlaanderen.be/statistiek-vlaanderen/relatie-overheid-en-burger/tevredeheid-met-voorzieningen?utm_source=Statistiek%20Vlaanderen%20Algemeen&utm_campaign=81000e3d56-EMAIL_CAMPAIGN_2019_06_14-Netwerk-SV_COPY_01&utm_medium=email&utm_term=0_d8156e2b30-81000e3d56-108418788)

2.3. Kinderen en jongeren worden te weinig vrijgelaten

Bij het zogenaamde hyperparenting neigen overbezorgde ouders, vaak uit onzekerheid over hun ouderschap, naar overbescherming en willen ze hun kinderen het liefst een zo veilig en controleerbaar mogelijke leefomgeving aanbieden. Daardoor laten ze hun kinderen niet meer risicovol spelen en wordt de ruimte voor ontdekking en avontuur stevig ingeperkt uit angst dat het kind iets zal overkomen. De Gezinsbond beschikt over onderzoek dat stelt dat kinderen die overdreven voorzichtig worden opgevoed, net de grootste kans lopen op ongelukjes. Ook de maatschappij is mee verantwoordelijk voor die overreglementering: een voorbeeld daarvan is de bijna absurde regelgeving voor speelpleintjes. Ander onderzoek toont ook aan dat speelpleinen die worden ingericht opdat er niet geklommen of gevallen kan worden, daarom niet minder letsels uitlokken. Sinds de inwerkingtreding van de koninklijke besluiten over de veiligheid van speeltoestellen zijn er niet meer, maar ook niet minder ongevallen op speelterreinen gemeld.^{19 20}

3. Wat willen de indieners van deze conceptnota veranderen?

Het antwoord is kortweg: meer tijd, ruimte en beleidsaandacht voor (risicovol) (buiten) spelen! Om dat te realiseren doen de indieners enkele beleidsvoorstellen die het startpunt kunnen vormen van een breder debat. Hoe kan meer tijd worden vrijgemaakt voor kinderen en jongeren zodat ze meer tijd buiten kunnen doorbrengen? Hoe kan meer buitenruimte worden gecreëerd om te ravotten en te spelen, en hoe moet die buitenruimte er dan uitzien? Hoe kan daar beleidsmatig meer aandacht aan worden gespendeerd en kan er structureel tijd en middelen worden vrijgemaakt om het daarover te hebben? En hoe kunnen de kinderen en jongeren zelf in dit debat worden betrokken?

3.1. Een deconnectieplan²¹

Op school:

- scholen, ouders en de jongeren zelf worden gesensibiliseerd: een deconnectieplan op school zorgt ervoor dat leerlingen ook tijdens reguliere schoolweken voldoende taakvrije uren en avonden hebben;
- schoolvakanties zijn echte vakanties en geen momenten waarop leerlingen bergen schoolwerk moeten verzetten. Dat is trouwens ook voor de leerkracht beter, want minder huiswerk betekent ook minder verbeterwerk;
- de indieners pleiten voor minstens twee uur per dag buitenspeeltijd op school of voor de organisatie van buitenspelactiviteiten tijdens 20 procent van de schooltijd;
- de speelruimtes op school worden ingericht als groene, avontuurlijke plekken in plaats van als afgeborstelde, schijnveilige speelplaatsen. Dat kan ook een groene speellong voor de hele buurt zijn.

Thuis:

- het gezin organiseert een Ditox, een digitaledetoxweek. Gezinnen doen nog eens ouderwets (a)sociaal en gaan naar analogie van Dagen Zonder Vlees of Tournée Minérale met zijn allen één week offline om echte sociale contacten op te zoeken. Dat is misschien nog meer nodig voor volwassenen dan voor jongeren;
- kinderen worden elke dag mee naar buiten genomen. Kinderen hebben twee jaar lang, met ups en downs, niet normaal kunnen connecteren en dus ook niet samen kunnen spelen. Tijd om hen opnieuw vrij te laten zijn.

¹⁹ Van Baelen, J. (2010)

²⁰ Depreitere, K. (2009)

²¹ Naar analogie met het schoolcharter (<https://www.goegespeeld.be/charter-31%E2%80%99-school>) en het thuischarter (<https://www.goegespeeld.be/charter-thuis>) van Goe Gespeeld.

3.2. Méér ruimte

De indieners pleiten ervoor om in een minimumpercentage van aaneengesloten (groene) speelruimte voor kinderen en jongeren te voorzien per vierkante meter bebouwde of verkavelde oppervlakte.

Er worden meer privé domeinen opengesteld als speelruimte:

- schoolterreinen worden opengesteld voor de buurt, ook buiten de schooluren en tijdens schoolvakanties. Die schoolterreinen moeten ook groen zijn! De Groenfractie pleit daar al voor sinds 2017 (https://www.groen.be/maak_van_de_speelplaatsen_een_groene_long_voor_elke_school_en_buurt). In Gent is daar een mooi, recent voorbeeld van te vinden;
- deeltuinen organiseren moet makkelijker en vanzelfsprekender worden (cogardening);
- elke plek moet een speelplek zijn, tenzij het expliciet niet toegestaan is, bijvoorbeeld in kwetsbaar natuurgebied.

3.3. Meer diverse ruimte

Er is behoefte aan ruigere, avontuurlijke ruimte: de indieners pleiten voor meer 'hangplekken' voor jongeren, minder streng gereguleerde speelpleintjes die echt plekken zijn om te ravotten, waar het gerust risicovol mag zijn. Ook kunnen er regelluwe zones worden ingevoerd waar labo's van vrij spelen kunnen plaatsvinden.

Speelruimte moet geïntegreerd worden in de woon- en schoolomgeving en in het openbaar domein. Er moet komaf gemaakt worden van het afgescheiden, sterk gereguleerde speelpleintje. Speelruimte moet een vanzelfsprekend onderdeel van de openbare ruimte vormen.

In 2030 moet 75 procent van de speelruimte (ook op school) groen zijn.

Geluid van spelende kinderen is geen geluidsoverlast. Nooit!

Ook volwassenen moeten de mogelijkheid krijgen om meer tijd buiten door te brengen: overnachten (voor korte periodes) in de natuur en in het groen moet mogelijk zijn. Zo kunnen de bestaande bivakzones²² uitgebreid worden en moet vrij kamperen worden toegestaan waar dat kan. De indieners baseren zich daarvoor op het Scandinavische model van het 'right to roam'.²³ Ook het stimuleren van kamperen op opengestelde private tuinen kan worden gestimuleerd. Uiteraard moet dat in beide gebieden gebeuren met respect voor de omgeving.

De inspanningen voor het buiten spelen moeten verbonden worden met de mogelijkheden om te spelen in waterrijke omgevingen en te zwemmen in open water. De Groenfractie heeft daarover al eerder een conceptnota voor nieuwe regelgeving ingediend (*Parl.St.* VI.Parl. 2020-21, nr. 749/1-3).

3.4. Een speelbeleid op lokaal én op Vlaams niveau

De indieners streven ernaar dat elke gemeente een (buiten)speelplan heeft en er bij de inrichting van openbare ruimte rekening mee houdt dat kinderen en jongeren er kunnen spelen. In Gent geven ze alvast het goede voorbeeld.²⁴

²² <https://www.natuurenbos.be/ontdek-de-spelregels-van-onze-bivakzones>

²³ <https://www.environmentagency.no/areas-of-activity/right-to-roam/about-right-to-roam>

²⁴ https://www.groengent.be/plaats_voor_kinderen_en_jongeren?utm_campaign=frm_13_2022&utm_medium=email&utm_source=groengent

Elk park- en bosbeheerplan bevat ook een speelplan.

Kinderen en jongeren zouden bij het inrichten van de openbare ruimte vanzelfsprekend inspraak moeten krijgen. Enkele inspirerende projecten zijn te vinden in de brochure 'Kijk eens ... zo doen zij dat' van het Departement Cultuur, Jeugd en Media.²⁵ Die inspraak past ook in het kader van de Europese jeugdsectorstrategie,²⁶ die jongeren nauwer wil betrekken bij democratische processen. Ook in Vlaanderen zou dat een evidentie moeten zijn of in elk geval moeten worden.

Op heel wat publieke plaatsen moeten kinderen als medegebruiker worden beschouwd. Ze moeten er kunnen spelen zonder dat de plek bewust ingericht is om te spelen: het plein voor de kerk, een doodlopende straat, een stadspleintje of informele plekken zoals braakliggende terreinen of een beekkant. Op die plekken zou het vanzelfsprekend toegestaan moeten zijn om te spelen.

De indieners pleiten voor een Grote Vlaamse Spielconferentie:

- waar kinderen en jongeren zelf de centrale actor zijn, die de eigen ruimte in handen nemen. Aan de jongeren zelf moet een stem gegeven worden en de volwassenen moeten aangezet worden tot een creatief en duurzaam spelbeleid;
- waarbij wordt nagedacht over avontuurlijke speelruimtes en over hoe projecten kunnen worden opgeschaald (zoals de projecten in de eerdergenoemde brochure 'Kijk eens ... zo doen zij dat');
- waarbij ervoor gezorgd wordt dat het voor iedereen mogelijk is om op een fijne manier buiten te spelen en dat leuke, inspirerende speelruimte geen luxe is voor de happy few.

Jeremie VANEECKHOUT
Mieke SCHAUVLIEGE
Elisabeth MEULEMAN
Johan DANEN
Celia GROOTHEDDE
Tine VAN DEN BRANDE

²⁵ Roose, B. (2018). Kijk eens, zo doen zij dat! Publicatie van het Departement CJM (<https://publicaties.vlaanderen.be/view-file/27700>)

²⁶ Strategie Jeugdsector 2030: Jongeren en de waarden van de Raad van Europa. (<https://rm.coe.int/a5-brochure-youth-sector-strategy-2030-dutch/1680a0d1d8>)